

РЕШЕНИЕ

гр. София, г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 13.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **8825** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците, във връзка с чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс.

Делото е образувано по жалба на „Г. Т. Лоджистик” О., със седалище и адрес на управление: гр. С., район О, Б. „К. Д. -К.” № 84, . 1, А. 1, представлявано от Т Гицова – Управител, срещу Решение № 9600-0611/22.10.2010 г. на Н. на М. Столична, с което за оспорвания са определени допълнителни задължения по ЗДДС, по ЕАД № 10BG005808H0119101/09.10.2010 г., в размер на 7525,15 лева.

В жалбата, от съда се иска оспореният акт да бъде отменен, като незаконосъобразен, необоснован и постановен в противоречие с материалния закон и административно-производствените правила. Изложени подробни съображения за незаконосъобразност и неправилност на административния акт, като издаден в нарушение на установената в чл. 102 от ППЗМ процедура и при неправилно прилагане на материалния закон. Наведени са твърдения, че са нарушени правилата за определяне на митническата стойност, защото в решението административният орган се е позовал на чл. 35 от ЗМ, но не е изложил мотиви в тази насока. Не е спазен принципът по чл. 36, ал. 1 от ЗМ за последователно прилагане на разпоредбите по ал. 2, т. 1 - 4, докато условията на първата по ред разпоредба позволи нейното прилагане. От жалбоподателя са изискани допълнителни документи, чрез които да се определи окончателната

облагаема митническа стойност, но в оспорения акт същите не са обсъдени. Посочено е, че неправилно е използвано и основаниято по чл. 37 от ЗМ и Приложение № 7 към чл. 65, ал. 1 от ППЗМ, както и по чл. 30, т.2, букви „б” и „в” от Регламент / ЕИО/ № 2913/92 на Съвета.

В проведеното по делото открито заседание оспорващият, чрез адвокат А. поддържа жалбата. В писмена защита са развити допълнителни доводи.

Ответникът по оспорването, в лицето Началникът на М. Столична, чрез юрисконсулт С оспорва жалбата.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че на 09.10.2010 г. „Г. Т. Лоджистик” О. е осъществило внос на стоки от Република Т, във връзка, с което е изготвен ЕАД № 10BG005808H0119101 от същата дата. Извършена е частична митническа проверка на стоките, обективизирана в Протокол № 605/09.10.2010 г. В хода на последваща проверка, с писмо изх. № 2167/09.10.2010 г. от вносителя са изисквани допълнително документи.

С писмо вх. № 2167/09.10.2010 г. са представени търговски договор, ЧМР, ТИР карнети, износна митническа декларация и други документи. Вносителят е отговорил и на поставените му от митническите органи въпроси. Посочено е, че транспортните разходи за внасяните стоки са включени в цената и че условието е доставка CFR С.. Посочено е, че продажните цени в Б се определят, като се калкулира от 1-7 % печалба, в зависимост от поръчаното количество. На 13.10.2010 г. са представени мостри на някои внесените стоки, като са посочени номерата на позициите, под които те са били декларирани в ЕАД.

Изготвено е писмено становище от отдел „Тарифна политика” при М. Столична ТМУ /изх. № 5808-0259/22.10.2010 г. – л. 62/, според което цените на стоките по ЕАД са занижени и това пречатства прилагането на чл. 29, пар. 1 от Регламент 2913/92. По тези съображения е прието, че митническата стойност следва да бъде определена по заместващи методи, визирани в чл. 30, пар. 2, б. „В” от регламента. Направен е анализ, който е обоснован с представителна извадка от системата „МИС III”, като в становището са предложени нови митнически стойности на стоките.

Възприемайки това становище началникът на М. Столична е издал оспореното Решение.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Видно от саморъчно написания текст върху приложения към административната преписка екземпляр от оспорения акт, същият е бил връчен на представляващия дружеството на 27.10.2010 г. Жалбата е била адресирана първоначално до Директора на Агенция Митници и е подадена на 09.11.2010 г. /вх. № 9600-0611/. Предвид изричното волеизявление на пълномощника на „Г. Т. Лоджистик” О., направено в открито съдебно заседание на 16.02.2010 г., същата следва да се счита за оспорване, направено по реда на чл. 145 и следващите от АПК. Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна – участник в административното производство и срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на

оспорване и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспорения акт, компетентният административен орган е приел, че при направената допълнителна митническа проверка е установено, че съответният митнически режим е приложен на основата на неверни данни, касаещи декларираната цена на някои от стоките обект на внос. Този извод е направен, поради възникване на съмнение относно спазването на разпоредбата на чл. 35, ал. 1, т. 4 от Закона за митниците /ЗМ/. По тези съображения и на основание чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ и чл. 6 от Регламент 2913/1992 СЪВЕТА от 12.10.1992 г., относно създаване на Митнически кодекс на Общността, е определена нова митническа стойност на стоки, предмет на извършения от „Г. Т. Лоджистик” О., описани в ЕАД № 10BG005808H0119101/09.10.2010 г. По тази причина са определени и допълнителни публични вземания – ДДС в размер на 7525,15 лева.

Принципът за определяне на митническата стойност на внасяни стоки е договорната стойност, която е реално платената или подлежащата на плащане цена на стоките, продадени за износ за Република Б, коригирана съгласно чл. 38, при наличието на определени условия, изброени в чл. 35, ал. 1 от ЗМ. Реално платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или следва да плати за внасяните стоки на продавача или в полза на продавача, и включва всички плащания от купувача на продавача или от купувача на трета страна за удовлетворяване на задължения на продавача, които са извършени или следва да се извършат като условие за продажбата – ал. 4. Когато митническата стойност не може да бъде определена по този ред, разпоредбата на чл. 36 определя друг ред - чрез последователно прилагане на разпоредбите по ал. 2, т. 1 – 4 на чл. 36, докато условията на първата по ред разпоредба позволи нейното прилагане. Изключение от посочения ред се допуска при прилагането на т. 3 и т.4, ако деклараторът пожелае размяната на реда на тези две точки. Само когато такава стойност не може да бъде определена по конкретна точка в посочената последователност, могат да се прилагат разпоредбите на следващата точка по реда, определен съгласно тази алинея. Чл. 37, ал. 1 от ЗМ сочи, че когато митническата стойност на внасяни стоки не може да бъде определена по чл. 35 и чл. 36, тя следва да се определи чрез способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на чл. VII от Общото споразумение по митата и търговията, на чл. VII от Общото споразумение по митата и търговията и на разпоредбите на тази глава. С цитираните разпоредби са транспонирани изискванията на Регламент /ЕИО/ № 2913/92 на СЪВЕТА от 12.10.1992 г., относно създаване на Митнически кодекс на Общността и по-конкретно текстовете на чл. чл. 28 – 36. От своя страна разпоредбата на чл. 102, ал. 1 от ППЗМ задължава митническите органи да не определят митническата стойност на внасяните стоки, въз основа на метода на договорната стойност, ако „съобразно процедурата по ал. 2 има достатъчно основания за съмнения, че декларираната стойност представлява общата сума, платена или подлежаща на плащане, дефинирана в чл. 35 от закона или, съгласно разпоредбата на ал. 1, т. 2 от същия член, декларираната стойност е повлияна от някакви условия или съображения и стойността на това влияние не може да бъде определена”. При наличието на такива съмнения митническите органи разполагат с възможност да поискат допълнителна информация, съобразно чл. 98, ал. 4, т. 3 от ППЗМ. Ако и след анализирането на допълнителната информация съмненията остават, митническите органи, преди да вземат окончателно решение, уведомяват заинтересуваното лице, по

негово желание и писмено, за мотивите, на които се основават техните съмнения и му дават реална възможност да отговори. Крайното решение, както и мотивите, на които то се основава, се съобщават писмено на заинтересованото лице.

От представения по делото договор от 05.07.2010 г. за международна покупко – продажба, сключен между „Г. Т. Лоджистик” О. и AKSA MADENI YAG PETROL URUNLERI INS. NAK. SAN. VE. TIC. LTD. – Т е видно, че в чл. 3 е уговорено, че стоките, като наименования, асортимент, количества, качество и всякакви изисквания към тях, се оформят и се считат за окончателно приети от страните с приемането от купувача на издадената търговска фактура, която може да бъде получена по факс или електронна поща или пък заедно сас стоките. От представените фактури № 142629 и № 142630 от 07.10.2010 г. /л. 117/, издадена от AKSA MADENI YAG PETROL URUNLERI INS. NAK. SAN. VE. TIC. LTD. – Т се установява, че стойността на стоките, посочена в ЕАД № 10BG005808H0119101/09.10.2010 г. съответства на стойността, посочена във фактурата – 12 200 USD, чиято равностойност в лева при валутен курс лев/долар 1,490720 лева за долар е 18 186,78 лева. Същите стойности са отразени и в износната митническа декларация от Република Т, от 07.10.2010 г. /л. 112/. В представеното от жалбоподателя копие от дневника за покупки за данъчен период м. 11.2010 г. /л. 98/, са описани стоките от Т по процесната митническа декларация. От месечното извлечение – синтетична оборотна ведомост на сметка 401-доставчици /л. 105/ се установява, че по издадената от турската фирма фактура са платени 18 186,78 лева. От представената стокова разписка /л. 108/ се установява, че стоките по ЕАД № 10BG005808H0119101/09.10.2010 г. са заприходени на същата стойност. След преценка на всички обстоятелства и при спазване на разпоредбата на чл. 182 от ГПК, съдът намира, че следва да кредитира водените от оспорващия счетоводни записвания, досежно тяхната вярност.

При тези доказателства за съда остава единствения възможен извод, а именно, че за митническа стойност на внесените от С стоки е следвало да бъде приета договорната им стойност, която е платената действително или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Общността (чл. 29, пар. 1 от Регламент /ЕИО/ № 2913/92 на СЪВЕТА от 12.10.1992 г.), при наличието на условията, упоменати в чл. 35, ал. 1 от ЗМ. Като е приел с решението, че стойността подлежи на определяне чрез извънредните способности, началникът на М. Столична е приложил неправилно материалния закон. Дори да се приеме, че митническата стойност не може да бъде определена, съгласно общия принцип по чл. 35 от ЗМ, определянето ѝ следва да бъде съобразено задължително с правилата по чл. 36 и чл. 37 от същия закон. Както бе констатирано по-горе началникът на М. Столична, за да определи с решението нова митническа стойност на процесните стоки се е позовал на описаното по-горе становище на отдел „Тарифна политика” при същото митническо учреждение. В това становище се приема, че митническата стойност на стоките по ЕАД е занижена и това пречатства прилагането на чл. 29, пар. 1 от Регламент /ЕИО/ № 2913/92, поради което следвало да се приложат заместващите методи. Както в становището, така и в оспорения административен акт обаче, липсват мотиви в подкрепа на решението да не бъде определена митническата стойност на внасяните стоки по метода на договорната стойност, както и мотиви, въз основа на какви факти и обстоятелства е прието, че „съобразно процедурата по ал. 2 има достатъчно основания за съмнения, че декларираната стойност представлява общата сума, платена или подлежаща на плащане, дефинирана в чл. 35 от закона или, съгласно разпоредбата на

ал. 1, т. 2 от същия член, декларираната стойност е повлияна от някакви условия или съображения и стойността на това влияние не може да бъде определена”. Именно при наличието на обосновани съмнения възниква задължението за митническите органи да пристъпят към определяне на митническата стойност в отклонение от принципа, установен в чл. 35, ал. 1 от ЗМ и в чл. 29, пар. 1 от Регламент / ЕИО/ № 2913/92 на СЪВЕТА, използвайки описаните в чл. 36, чл. 37 от Закона, респ. в чл. 30, чл. 31 от Регламента способи. При наличието на такива съмнения митническите органи разполагат с възможност да поискат допълнителна информация, съобразно чл. 98, ал. 4, т. 3 ППЗМ. В становището и в оспорения акт дори не са описани точно даните от информационната система „МИС III”, на която са се позовали митническите органи. Бланкетно е упоменато само „извършен анализ от извадка от МИС III”, поради което не може да се приеме, че наистина е налице обосновано съмнение по отношение на декларираната от жалбоподателя митническа стойност, както и че е спазено изискването за съпоставка, по смисъла на чл. 36, ал. 2 от ЗМ. Ответникът по делото не изпълни задължението си по чл. 170, ал. 1 АПК да представи доказателства за това, че в изпълнение на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ППЗМ, след като е анализирал допълнителната информация, изискана от дружеството и въпреки това са останали съмнения, че митническата стойност следва да бъде определена по чл. 35, ал. 1 от ЗМ, преди да бъде взето окончателното решение е уведомил писмено или устно „Г. Т. Лоджистик” О. за мотивите, на които се основават съмненията, както и че му е дал реална възможност да отговори. Не се представиха и доказателства за начина на определяне на митническата стойност, въпреки дадените от съда указания и възможност по реда на чл. 171, ал. 4 от АПК. Несъобразяването с определената от ППЗМ процедура е попретило на дружеството да се защити. Липсата на мотиви от друга страна пречат ефективното осъществяване на съдебен контрол за законосъобразност на акта. Това обстоятелство, наред с допуснатите нарушения на процесуалните правила и неправилното прилагане на материалния закон, по смисъла на чл. 146, т. 2, т. 3, т. 4 от АПК обуславят отмяна на решението.

Предвид на факта, че оспорващият, чрез процесуалния си представител е поискал заплащане на разноски, на същия следва да се присъдят такива. Платените държавни такси и направени разноски по производството и възнаграждението за един адвокат по делото, следва, при отмяна на обжалвания административен акт, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, да се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт.

Водим от горното и на основание чл. 143, ал. 1 и чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК,
Административен Съд С. - град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба „Г. Т. Лоджистик” О., със седалище и адрес на управление: гр. С., район О, Б. „К. Д. - К.” № 84, . 1, А. 1, представлявано от Т Гицова – Управител Решение № 9600-0611/22.10.2010 г. на Н. на М. Столична, с което за оспорващия са определени допълнителни задължения по ЗДДС, по ЕАД № 10BG005808H0119101/09.10.2010 г., в размер на 7525,15 лева.

ОСЪЖДА М. Столична да заплати на „Г. Т. Лоджистик” О., със седалище и адрес на управление: гр. С., район О, Б. „К. Д. -К.” № 84, . 1, А. 1, представлявано от Т Гицова – Управител сумата от 953 /деветстотин петдесет и три/ лева, от които 50 /петдесет/ лева, внесена държавна такса, 153 /сто петдесет и три/ лева, платени разноски за превод на

документи, приети като писмени доказателства по делото и 750 /седемстотин и петдесет/ лева, платено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република Б.